

Waar de Moeder is, bloeit het leven

Tijdens haar laatste Israël-missie ontmoette zuster Emmanuel Maillard uit Medjugorje zr. Maria Lorena, een karmelietes uit het klooster van Santo Domingo in Ecuador. Zij vertelde het bemoedigende verhaal, hoe het kon gebeuren dat zij tegenwoordig als karmelietes voor God in Haïfa woont.

*H*et begon allemaal in 1984 in Ecuador. Het karmelietes-klooster Carmen Alto in Quito was erg arm en er woonden maar een handjevol zusters. Het noviciaat was al jarenlang dicht, omdat ze geen nieuwe roepingen kregen en de weinige karmelietessen allemaal ouder waren. Toen moeder Maria Helena del Corazon de Jesus, de prioeres, hoorde dat de Moeder Gods in Medjugorje verscheen, kreeg ze hoop. Ze dacht bij zichzelf: "Alleen Maria kan ons voor uitsterven bewaren." Maar hoe moest zij één van haar kloosterzusters in Medjugorje krijgen om daar de zaak die haar zo aan het hart lag aan de hemelse Moeder voor te leggen?

Maar daar schoot de voorzienigheid te hulp: Op een dag bezocht zuster Luisella van de Zusters van de heilige Dorothea, een Italiaanse, de karmelietessen in Quito en vertelde tijdens een gesprek met de priorin dat zij met een groep pelgrims naar Medjugorje zou gaan. Dat was het verlangde teken! Moeder Maria Helena vertrouwde haar nood toe aan zuster Luisella en vroeg haar in Medjugorje namens haar te bidden voor roepingen voor haar karmel. Omdat ook de Dorothea-zusters nauwelijks roepingen hadden, begreep zuster Luisella het probleem maar al te goed en aanvaardde ze graag de zending. De prioeres gaf zuster Luisella een brief voor de ziensers mee in de hoop op deze manier rechtstreeks haar verzoek aan Maria door te geven.

De Medjugorje-pelgrim mocht weliswaar bij een verschijning aanwezig zijn, maar kon geen van de ziensers persoonlijk ontmoeten. Maar toen deze vervolgens vertelden wat Maria hun gezegd had, stond zuster Luisella sprakeloos van verbazing. Want zonder dat zij de brief had kunnen afgeven, had de Koningin van de Vrede antwoord gegeven op de vragen van moeder Maria Helena. In de boodschap die ze had gegeven, stond: *“Ikzelf zal mij over de gemeenschappen ontfermen die dagelijks gezamenlijk alle geheimen van de rozenkrans voor de intenties van mijn onbevleete Hart bidden, en ik zal roepingen voor hen kiezen.”* Toen zuster Luisella naar Quito

terugkeerde en de prioeres alles vertelde, begreep moeder Maria Helena meteen dat deze woorden persoonlijk voor haar waren bedoeld. Vervolgens vroeg zij zich af wat de Moeder Gods bedoelde met *“voor de intenties van mijn onbevleete Hart”* te bidden. Maar dat werd haar al snel duidelijk in gebed, omdat de intenties van de Moeder Gods ook de intenties van God zijn!

Bij de eerstvolgende gelegenheid stelde de prioeres haar medezusters voor dagelijks gezamenlijk drie rozenhoedjes te bidden. Ze namen het voorstel dankbaar aan en veranderden hun dagschema zodanig dat zij aan het getijdengebed en de meditatie de rozenkrans konden toevoegen. Daarnaast maakten ze er ook een gewoonte van om bij het werk, dat zij in stilte doen, de rozenkrans te bid-

den. Doordat hun liefde voor Maria helemaal opbloeide, raakten de karmelietessen in een tot dan toe onbekende mariale vervoering! Maar dat was nog niet alles. Enkele maanden later kwam de eerste roeping, zuster Maria de Los Ángeles, waarop vele andere volgden en de karmel van **Quito** helemaal tot bloei kwam. Daar de orderegul van de heilige Teresa van Avila voorschrijft dat in een klooster niet meer dan 21 zusters mogen leven, moest vanuit Quito weer een nieuwe karmel worden gesticht. En om dat te doen vertrokken in 1998 zusters naar **Santo Domingo** in Ecuador. Zij behielden als gebedsregel de drie dagelijkse rozenhoedjes voor de intenties van de Moeder Gods en mochten ook daar weer tot zulke grote bloei komen dat zij in 2017 opnieuw een karmelklooster moesten stichten – deze keer gingen ze naar **Panama**. *“En ik ben een vrucht van deze rozenkransen, want ik trad in in de karmel van Santo Domingo, waar de rozenkrans nog altijd zo wordt gebeden. Van daaruit vertrok ik een jaar geleden naar Haifa, omdat de zusters in het Heilige Land hulp nodig hadden.”*

Ter bemoediging voor andere religieuze gemeenschappen die bidden om roepingen, willen we nog het volgende vermelden: Toen moeder-overste van het karmelietessenklooster Carmen Alto in Quito, moeder Maria Helena, enkele jaren geleden een bevriend clarissenklooster bezocht en de zusters over haar ervaringen met de rozenkrans vertelde, besloten ook zij de hele rozenkrans voor roepingen te bidden en kregen zij weldra nieuwe roepingen.

Op 23 januari 2017 kwamen de eerste karmelietessen uit Ecuador in Panama aan. Meer dan vijfhonderd gelovigen, onder wie vele priesters en religieuzen kwamen op 25 januari naar de inwijding van de karmel, want jarenlang hadden de mensen gebeden om karmelietessen.

